

založivšímu napadený exekuční titul, ač, jak jest rovněž nesporné, byla pohledávka, které se domáhala žalovaná směnečným platebním příkazem, částí pohledávky přihlášené k vyrovnání a v době vydání tohoto příkazu bylo soudní vyrovnání již dávno právoplatné. Přisvědčiti jest názoru prvního soudu a tím i dovolání, že tomu tak jest. Uplatňování této námitky podle § 557 c. ř. s. proti platebnímu příkazu směnečnému nebyl především na závalu § 87 sm. zák. Podle tohoto ustanovení může směnečný dlužník činiti nejen námitky, které plynou ze směnečného práva, nýbrž i takové námitky, které mu přísluší přímo proti tomu, kdo právě žaluje. K těmto námitkám patří podle povahy věci i námitka vyplývající pro směnečného dlužníka z ustanovení § 53 vyr. řádu. Názor odvolacího soudu, že námitky té nemohla žalobkyně použiti účinně v předcházejícím soudním řízení, jest rovněž mylný a stačí po té stránce odkázati na zásady vyslovené nejvyšším soudem zejména v rozhodnutí čis. 7616, 7546 a 1521 sb. n. s., vrcholící v tom, že věřitel má po právomoci vyrovnání, nenastal-li případ § 57 vyr. ř., jen nárok na vyrovnací kvotu, kteroužto okolnost může dlužník uplatniti námitkou ve sporu o zaplacení celé pohledávky. Vzhledem k tomuto názoru vyslovenému nejvyšším soudem v uvedených rozhodnutích dovolává se žalobkyně neprávem v dovolací odpovědi rozhodnutí čis. 4423 sb. n. s., an nejvyšší soud upustil již od zásady v tomto rozhodnutí vyslovené. Opo- menula-li žalobkyně uplatniti ve směnečném sporu námitku vyrovnání, nelze k námitce té již přihlížeti ve sporu o žalobě podle § 35 ex. ř., ano podle obsahu žalobního žádání jde jen o tuto žalobu.

Čís. 11546.

Žaloba podle § 37 ex. ř.

Povolením exekuce propachtováním hostinské a výčepnické živnosti a koncese za podmínek, podle nichž má pachtýř nejen provozovati živnost v místnostech k tomu určených, nýbrž i spotřebovati, pokud se týče i prodati zásoby tam jsoucí a neomezeně užívati hostinského zařízení, jest dotčen i dům, v němž jsou hostinské místnosti, i zásoby tam jsoucí a hostinské zařízení a jsou zasažena práva třetích osob, jež mají na těchto věcech vlastnické právo, a to již nyní, nikoliv teprve, až bude pachtýř uveden do hostinských místností a až mu budou odevzdány zásoby do vlastnictví a zařízení do užívání.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1932, Rv I 555/31.)

Žalovanému byla povolena proti Václavu M-ovi exekuce zabavením a nuceným propachtováním živnosti hostinské a výčepní a koncese k ní v domě čp. 90 v J. Podle pachtovních podmínek soudem schválených měl býti pachtýř hostince uveden do obchodu a měl jsoucí tam zásoby piva, vína a jiných věcí určených ku prodeji, pokud nebyly již před jeho zavedením zabaveny věřiteli povinného, převzítí do vlastnictví za odhadní cenu určenou znalcem a složití tuto cenu k rukám výkonného

orgánu, předměty zařízení měl výkonný orgán seznámenati v protokolu, připojení k nim odhadní cenu určenou znalcem a předati je k užívání pachtýři, který je po skončeném pachtu měl vrátiti povinnému nebo jeho právnímu zástupci. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se majitelka domu čp. 90 v J. nepřípustnosti exekuce, tvrdíc, že zařízení hostinské živnosti a všechny provozní prostředky jsou vlastnictvím žalobkyně a že dlužník bydlí u ní zdarma jako uživatel bytu. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Podle pachtovních podmínek, na jejich základě bylo povoleno vnucené propachtování, není dotčeno vlastnické právo žalobkyně k zařízení a k zásobám, neboť jest samozřejmé, že může jíti jen o věci, náležející dlužníku a že jen tyto věci mohou býti předány. To vyplývá jasně ze čtvrtého odstavce pachtovních podmínek, podle něhož nesmějí býti vnuceným propachtováním dotčena práva třetích osob. Dokud není nebezpečí pro třetího, že budou jeho věci zabaveny, nemůže vznášeti odpor proti zabavení. Teprve, kdyby při zavedení vnuceného správce věci, náležející žalobkyni, byly předány vydražiteli, byla by oprávněna domáhati se jich vyloučení. Pokud žalobkyně tvrdí, že jako vlastnice domu čp. 90 v J. netrpí zavedení vnuceného správce a že schválením dražebních podmínek jest ohrožena ve vlastnickém právu k domu, jest k tomu poznamenati, že podle dražebních podmínek má býti pachtýř zaveden jen do hostinské živnosti a že vlastnictví žalobkyně k domu nebude nikterak dotčeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobkyně, pokud se týkalo exekuce zabavením hostinské a výčepnické živnosti a příslušné koncese, jinak mu vyhověl, zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc v rozsahu zrušení procesnímu soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Pokud jde o exekuci zabavením hostinské a výčepnické živnosti a příslušné koncese, jest dovolání nedůvodné, neboť nebylo ani tvrzeno, že žalobkyně jest majitelkou zabavené živnosti nebo koncese, pokud se týče, že jí k živnosti nebo ke koncesi přísluší právo, jež by nedopouštělo výkon této exekuce. Nebylo proto v tomto bodu dovolání vyhověno.

Jinak se má věc, pokud žalované straně byla povolena i exekuce propachtováním této živnosti a koncese. Podle pachtovních podmínek soudně schválených má pachtýř hostince býti výkonným orgánem uveden do obchodu a má jsoucí tam zásoby piva, vína a jiných věcí určených ku prodeji, pokud nebyly již před jeho zavedením zabaveny věřiteli povinného, převzítí do svého vlastnictví za odhadní cenu určenou znalcem a složití tuto cenu k rukám výkonného orgánu, předměty zařízení má výkonný orgán seznámenati v protokolu, připojení k nim odhadní cenu určenou znalcem a předati je k užívání pachtýři, který je po skončeném pachtu má vrátiti povinnému nebo jeho právnímu zástupci. Může tedy pachtýř nejen provozovati živnost v místnostech v domě č. 90 v J., nýbrž i spotřebovati, pokud se týče i prodati převzaté zásoby tam jsoucí

a neomezeně užívati hostinského zařízení, tedy nakládati s věcmi způsobem, jenž jinak přísluší jen jejich vlastníku, pokud se týče osobě, již vlastník přenechal výkon těch kterých oprávnění, plynoucích z jeho vlastnického práva. Nelze pochybovati o tom, že touto exekucí jsou dotčeny i dům č. 90 v J., i zmíněné věci (zásoby a zařízení), a to již nyní, nikoli teprve, až pachtýř bude uveden do hostinských místností a až mu budou odevzdány zásoby do vlastnictví a zařízení do užívání, při čemž se podotýká, že, mluví-li se v pachtovních podmínkách o zásobách tu jsoucích, nelze tomu rozuměti tak, že tím jsou míněny jen zásoby patřící povinnému. Nelze však pochybovati ani o tom, že vlastnické právo třetí osoby k domu, pokud se týče k věcem, o něž jde, nedopouští výkon exekuce propachtováním za podmínek právě uvedených, neboť by tím bylo hluboce zasahováno do tohoto jejího vlastnického práva ve prospěch vymáhajícího věřitele, nemajícího nárok na uspokojení z jejího majetku. Má tudíž odpor žalobkyně, pokud směřuje proti exekuci vnuceným propachtováním živnosti a koncese podle schválených pachtovních podmínek, veškeré náležitosti § 37 ex. ř., a bude mu proto vyhověti, dokáže-li žalobkyně, co na jeho odůvodnění tvrdila. Potud posoudily nižší soudy věc právně mylně a v důsledku toho také nezjistily tyto okolnosti důležité pro rozhodnutí této právní rozepře, pokud jsou ještě sporné, zda totiž povinný byl, či nebyl pachtýřem žalobkyně a zda žalobkyně jest vlastnící zásob a zařízení v žalobě blíže označených.

Čís. 11547.

Zákonné zástavní právo pronajímatelovo (§ 1101 obč. zák.) nemá přednost před zástavními právy, jichž bylo nabyto dříve, než byly svršky vneseny do najaté věci. Lhostejno, že pronajímatel nabyl zákonného zástavního práva bezelstně (§§ 367, 456 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 8. dubna 1932, R II 40/32.)

Do bytu v domě manželů L-ových byly vneseny nájemníci svršky, jež v době vnesení byly již stíženy zástavními právy. Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané svršky, přikázal soud prvního stupně výtěžek nejprve k uspokojení pohledávek věřitelů nabyvších zástavního práva před vnesením svršků do domu manželů L-ových, a teprve zbytek přikázal manželům L-ovým. Důvodů: Především jest řešiti otázku, zda zástavní právo pronajímatelů manželů L-ových předchází zástavní práva ostatních věřitelů. Ze zájemního zápisu bylo zjištěno, že v místnostech pronajímatelů byl poprvé proveden zájem dne 7. dubna 1931, kdežto dřívější zájmy se daly v jiných bytech, takže svršky byly vneseny do bytu v domě pronajímatelů, když již byly zatíženy více zástavními právy. Judikatura byla, než § 1101 obč. zák. byl novelisován (cís. nař. ze dne 19. března 1916 čís. 69 ř. zák.) taková, že zákonné zástavní právo bezelstného pronajímatele, nevědoucího o trvání již vzniklých zástavních práv, předcházelo ostatní věřitele, což bylo odůvodněno citováním § 367 obč. zák. v § 1101 obč. zák. Novela